

MEENUTUSI SUVEÜRITUSTEST:

Jaanipäevast, Kaluritepäevast, Neeme
Superstaaride jahisõidust, Robotaanikast
ja spordiüritustest
Loe lk 4-9

**Lisana:
Lasteleht
OPS!**

Neeme ja Ihasalu küla ajaleht

15/2010

Ilmub 4 x aastas

Hind 20.-

Oma Poolsaar

FOOKUSES:

Ruu-Ihasalu maantee ehitus hakkas pihta!

AJALUGU:

Mere leib ehk kuidas vanasti kala püüti

KOOLIELU:

Tarkusepäev Neeme Algkoolis

PERSOON:

Neeme ilusaima

taluperemees

Leinur Kassihhin

Loe lk 10-11

HINGEELU:

Vee saladus

Loe lk 13

KOKKAME:

Menüüs koha-

likud sügisesed

saadused

Loe lk 14

2 fookuses

ALGAS RUU-IHASALU MAANTEE REMONT!

Septembrikuu esimestel päevadel käisid paljud neemekad kadedalt uurimas Ihasalu külasse paigutatud valgusfoore. Kas tõesti on naaberkülla selline progress jõudnud? Foorid paigaldati siiski ajutiselt, et suured autod Ihasallu kinni ei jääks.

Sellel aastal on kavas rajada teelõik Ihasalu teeristist Neeme ja plaanis on tööd lõpetada novembriks. Ihasalu tee, mis ringsõidu tõttu tublisti kannatada saab, lubasid tee ehitaja ja vald ära parandada nii, et see parem saab olema kui enne ümbersõitu.

Järgmisel aastal on teelistele oodata oluliselt dramaatilisemaid läbielamisi, kui renoveerimisele läheb ülejäänud osa teest kuni Ruu ristmikuni. Keeruliseks teeb liiklemise asjaolu, et ümbersõitu ei tule ja tee ehitatakse praktiliselt liidluse all, ridade kaupa. Vaatamata vallapoolsetele tungivatele soovitudele ei suutnud Maanteeamet ja ehitaja Nordecon Infra AS asja nii sättida, et oleks korrastatud Polügooni tee Kaberneeme ja sellega tagatud normaalne liiklemine. Aga mis seal ikka poriseda - helge eesmärgi nimel tuleb need ebamugavused muidugi ära kannatada. Aastal 2012 on ju kogu tee Tallinna hoopis uue kvaliteediga. Tee läheb maksma ca. 20 milj. krooni.

▲ Valgusfoor jõudis ka Neeme

Asfaltkatte paksus tuleb 5 cm. õhem kui projektis ette nähtud, kuna riik otustas viimasel hetkel 5 miljonit kokku hoida. Loodame, et kunagi need sentimeetrid lisatakse. Oluliselt õgvendatakse järsemaid kurve ja maha kaevatakse suures osas ka linnamäe juures olevad „mäed“. Nagu juba on näha, tuleb üle kanali ka teine uus sild. Vana sild jääb ainult jalakäijatele ja ratturitele. Tulenevalt erinevatest normidest muutuvad ka mõnede ristmike kujud ja nihkuvad bussipeatused. Ka Neeme bussipeatus nihkub tulenevalt erinevatest projekteerimismuutustest, mis ei luba

sel samasse kohta jääda.

Neeme külas on suuremaks muutuseks veel kõnniteed, mis just lastele mõeldes turvatunnet lisavad. Neeme sissesõidul saab ka olema pidurdamiseks mõeldud ohutussaar neile rumalatele, kes külla „sajaga“ sisse tahaksid sadada. Kõik tööd on plaanis lõpetada 2011. aasta septembris. Nagu vanasõna ütleb - tee kiidab tegijat! (vms.)

P.S. Ruu-Ihasalu maantee nimi pärineb veel sellest ajast, kui Neemet vahepeal olemas polnud.

Janek Šafranovski

Uued bussiajad!

Alates 01.10.2010 hakkavad kehtima uued bussiajad ja loodetavasti on need nüüd lõplikud. Täpsemat infot ka külakoosolekul, mis toimub 30. septembril kell 19.00!

Esmaspäevast-reedeni J1 liin

Ihasalu - Neeme - Balti jaam
06:45 - 06:49 - 07:53
Neeme - Olerex -Kostivere*
09:40 - 10:03 - 10:12*
Neeme - Olerex
15:05 - 15:28*
16:20 - 16:43
Neeme - Jõelähtme Vallamaja
19:15-19:38

Laupäeviti J1 liin

Neeme - Olerex
09:45-10:08
12:30-12:53
19:15-19:38

Pühapäeviti J1 liin

Neeme - Olerex
09:45 - 10:08
12:30 - 12:53
16:15 - 16:38

Esmaspäevast-reedeni J1 liin

Olerex - Neeme
08:40 - 09:02
Kostivere - Jõelähtme - Neeme*
13:40 - 13:46 - 14:10*
Olerex - Jõelähtme - Neeme
15:40 - 15:44 - 16:43
Neeme - Jõelähtme Vallamaja
19:15-19:38

Laupäeviti J1 liin

Olerex - Neeme
11:09-11:31
18:20-18:42

Pühapäeviti J1 liin

Olerex - Neeme
11:05 - 11:27
Jõelähtme - Neeme
14:44 - 15:07

Edasi linna:

Jõelähtme - Tallinn
10:17 - 10:57 - 152A liin
15:41 - 16:20 - 143 liin
16:52 - 17:34 - 152A liin
Kostivere - Tallinn
10:19 - 11:07 - 104B liin
Jõelähtme Vallamaja

Linnast tagasi:

Tallinn - Jõelähtme Vallamaja
8:00 - 8:40 - 152B liin
Tallinn - Kostivere
13:00 - 13:37 - 104 liin
Tallinn - Jõelähtme
13:00 - 13:36 - 151 liin

* - sõidab ainult esmaspäeviti

Terje Lindau-Kuum

Mere leib

Mulle meenuvad isa lausunud sõnad: „Merele peab ikka minema, merest saame leiba.“ Minule, lapsele, jäi see arusaamatuks, sest olin näinud, et leiba küpsetab hoopis ema.

Nüüd, vanuigi, kui ei ole öösel und, mõtlen ma tihti lapsepõlvele ja rannaküla elu-olule. Ma ei loe öösel lambaid, vaid paate. Alustan Männimäelt ja lõpetan Pajuneeme tagant. Kokku saan ligikaudu viiskümmend paati.

Olid *soupaadid* (sõudepaadid), mootorpaadid, transportpaadid ja *eistrukid* (kust küll niisugune nimetus?). Igal paadil oli oma lautrikoht, mida tuli ka aeg-ajalt muuta, olenevalt veeseisust. Transportpaadid lükati kevadel vette ja nad seisis jää tulekuni reidil ankrus, seal, kus praegu ujumas käiakse. *Eistrukid* olid vahelülik ranna ja paatide vahel. Silda siis veel ei olnud. Igal õhtul siirdusid paadid merele, kaks meest paadis, või mees ja naine. Kala püüti *verkudega* (võrkudega), peamiselt räime ja kilu.

Ilusa ilmaga võeti ka lapsed merele kaasa. Istusime paadipäras piidalaua ja lükkasime *pulluid* üle parda, ise olime tähtsust täis. Üldse oli lastele merelkäimine kui pidupäev.

Soupaatidest lasti *vergud* merde küla

ette, mootorpaatidega sõideti kauge-male – *Lännepoole, Labikarile ja ulgule*. *Eistrukidega* käidi ka suvel kammi-lavergul, see oli rohkem naiste ja laste pärusmaa.

Hommikul läksid kalurid enne päikesetõusu võrke vedama. Ilus oli vaatepilt, kui paadid randusid ja neid saatis kajakate parv, olenes muidugi kalasaagist.

Paadid vinnati kaldale, ka vinnapuu *külles* rippusid lapsed, neile meeldis koos vanematega ringiratast joosta, see oli lastele nagu karussell.

Kui paadid olid kaldal, algas *verkude päästmine* (kalad raputati võrkudest välja). Kalad korjati, sorteeriti hoolega, loeti üle. Jupid viidi koju keedukalaks, terved kalad läksid kõik kaubaks. Siis küsiti ikka, kui palju *kalasada* täna maksab.

Oli kalasuututamise hiilgeaeg. Olen lugenud ka mõttes üles suitsukuuri, neid oli külas 15-17. Kahju, et ei ole säilinud ühtegi suitsukuuri. Need olid laudadest ehitatud, ka korstnad olid laudadest, hästi pikad. Kuuri sees olid metallist ahjud. Kui ahjud küdesid, siis küla nägi välja kui suitsev tööstuslinnak. Oma küla kala läks kõik suitsutamiseks, juurde osteti ka Ihasalu küla, Rammu, Koipse ja Aksi saare kalad.

Ma vist hakkasin kala vardasse ajama enne, kui aabitsast tähti veerima. Siiani mäletan, et *räimeid* läks vardasse 18 ja kilusid 22.

Kui oma peres tööjõudu ei jätkunud, siis kutsuti külast abi. Vardasse ajajad said 10 senti tunnis, raskema töö tegijad 20 senti tunnis. Töö käis nii kaua, kuni kalad said kuldse välimuse.

Transportpaatidega jõudsid värsked suitsukalad järgmisel hommikul Tallinna kalaturule. Oli kujunenud igal kalaomanikul oma müüja (kalanaine). Kui rannas küsiti, kui palju *kalasada* maksab, siis turul küsiti, mis maksab *suitsukala kümme*. Suitsukilu turustati ka sprotitööstusele.

Nii kulges elu rannakülas, järgnev päev samade tööde ja toimetustega. Siis võis näida, et nii jääbki. Läänemeri on olnud rannarahvale leivaandjaks aastaid. Nüüd on ajad muutunud. Tühjaks on jäänud rannaveer. Mõni üksik kalur eksib veel merele, kalad on rännanud teistele meredele, ka kajakad on ära lennanud.

Meenutused lapsepõlvest on aastatest 1932–1940

Elsa Laugasson

Kust on pärit eistruk?

Kasutasin interneti abi uurimaks, kust on siis pärit nimetus *eistruk*. Leidsin Emakeele Seltsi aastaraamatust murdekeele uurijate **Helmi Neetari** ja **Vilja Oja** väga põhjaliku ja pika uurimustöö „**Haabju ja eistuk**.“ Toon siinkohal ära väikese kokkuvõtte sellest põnevast kirjatükist:

Eesti põhjaranniku kalurikülades ja saartel oli kasutusel lühike, kiiluta ja täävideta väikepaat *eistuk*. Selle mõlemad otsad olid tõmbid, pära laiema kui esiosa. Keskmine põhjalaud oli teistest paksem ja eesotsas üles painutatud. See muutis paadi kumeramaks ja seega lainekindlamaks. Paat oli 2,1–3,6 m pikk, ühe või kahe paari aerudega, kuid seda sai edasi lükata ka ridvaga. Kuusalu keelejuhi andmeil oli paat 1,5–2 m pikk, meeter lai ja kahe paari aerudega. Paati kasutati rannalähedasteks sõitudeks, lesta- või hülgepüügil ja laeva-paadina. Sama tüüpi sõudepaate on tuntud Soomes ja Rootsis. Eesti etnograaf Arved Luts, kes on vaadelnud vaid Eesti põhjaranniku omi, oletab laenamist Soomest. Nimetusi endid peab ta rootsipäraseks. Põhjarannikul (Lahemaal) on tehtud paate kohapeal, kuid ostetud Soomestki. Paadi (*eistruki*) toomist Soomest on kinnitanud üks Prangli keelejuht. Soomlaste ja rootslaste eeskujul mainib ka Ants Viires, kelle sõnul kasutati *eistukki* Eesti põhjarannikul ja saartel. Arvi Ränga järgi oli see levinud vaid põhjarannikul. Nimetused varieeruvad nii maa-alati kui ka isikuti: *eistuk*

Naissaare, Pirita, Viimsi, Prangli, Rammu, Salmistu, Pärissaare, *heistuk* Pärissaare, Viinistu, *eistok* Rammu, *eistokki* Mahu, *eistük* Rammu, Virve, *eistruk* Viimsi, Püünsi, Ihasalu, Prangli, Rammu, Kaberneeme, Lahe, Vergi, Eru, *eistruk* Tammistu, *eestok* Naissaare. Samasugust paati on tuntud Tallinnast läänes: *eistuk* Kakumäe, *eistrik* Lohusalu. Ristil Alliklepa on laevapaati nimetatud *höstuk*. Hülgepüügil läks väikest paati vana Saaremaal (*eestok* Loonalaid, Atla) ja Hiiumaal (*heistük* Kerema).

Eesti nimetused nagu *eistuk* seostuvad etimoloogiliselt rootsi liitsõnaga *ek* (ka *ök*) 'tamm' + *stock* 'puutüvi, palk'. Algselt tähistas see ühest tammetüvest õonestatud paati. Need on laenatud Soome lahe vastaskaldalt soomerootsi murretest. Nimetusele *eistruk* soomerootsi vastet ei leidunud. Tõenäoliselt on seegi liitsõna, kus lõpuosa *-truk* võiks ehk ühendada rootsi sõnaga *tråg* 'küna, mold'. Ka mereleksikoni järgi on *eistuk* (< rts *ekstock*) omaette paaditüüp, levinud Eesti põhjarannikul, Hiiumaal ja Saaremaal ning Soome lõuna-rannas ja Rootsis. Murdevariantidena on toodud *eistruk*, *eistrik*, *eestokk*, *heistükk*, *höstükk*, *öökstükk*.

Et *eistuk* ei ole eestlaste ühepuupaadi nimetus, vaid tähistab väikest laudpaati, toimus laenamine oletatavasti siis, kui see sõna märkis naabritelgi juba laudadest veesõidukit.

Vahendas Kadri Prants

4 meenutusi suveüritustest

Jaanipäev 2010 Neemes

Igal aastal jõululauas istudes hiilib vaikselt teemadesse jaanipäev. Isegi kui seaprae saab ilma suvise pööripäeva jututudeta söödud, siis hiljemalt aastavahetuse pidudel tuleb ikka keegi lagedale küsimusega – Mis te jaanipäeval teete? No ei tea...tõesti ei tea ja ei huvita ka. Tavaliselt ei tea veel ka päev enne seda suurt päeva, mille järgi eestlaste ajaarvamine käib. Kuna reeglid on loodud rikkumiseks, no või siis painutamiseks, oli see aasta tõeline erand minu seniste Jaanipäevade veetmiste jadas. Tänu heade sõprade hoolitsusele saime me juba aprillis kutse pikima päeva tähistamisele Neemes. Milline õnn ja rahulolu mind tabas, kui sain terve juunikuu vastata kõikidele küsijatele: „Meil on plaanid juba tehtud, me oleme Nee-mes“. Neemes, Neemes, Neemes... ei mingit paanikat ja viimase hetke rapsimisi, sest kui meil on kalendris ette nähtud pidu, siis pidu peab ka saama! Ja sai ka!

Eks ma salamisi lootsin juba eelmisel aastal teiega koos jaanipäeva veeta. See tunne süvenes siis kui Triin meie mereäärse jalutuskäigu ajal kenasti korda tehtud jaanipäeva platsi näitas ja ritta seatud lõkkepuud nägid öhtupäikese kumas võimsad ja väärivad välja. Plats oli ka sellel aastal väga kena, kui meil ükskord läbi sääseparvede seda näha õnnestus. Sääsed on sellel aastal ikka väga õelad olnud ja kuna jutt pinnisevatest vereimejatest on igaseltskonnas koos ilmajuttudega väga kuum, siis ei peljanud ma, et neemekatega teemadest puudust tuleb. Samuti on igal väliüritusel hea hoida käepärast pudelit imelise parfüümiga,

mil nimeks OFF, siis on kindel, et omaks võetakse.

Õhtu plaanid olid muidugi väga suurejoonelised – talendikonkurss, köievedu, saapaviskamise võistlus ja muidugi disko. Seega algasid ettevalmistused juba varakult, sest meie tütar anti koos Renatega üles Superstaari valimise võistlusele. Lauluvalik, kostüümi-proovid, tantsusammud – kõigele tuli ju mõelda, sest kui ma neemekatest üldse midagi tean, siis te olete laulu- ja tantsurahvas. Seega võis eeldada, et konkurss tuleb kõva. Ja tuli ka. Kõige sügavama mulje jätsid vapustavad tantsijad, kelle tants oli seatud Smilersi katuseloo järgi ja muidugi meie tüdrukud ka, aga oma lapsi pole viisakas leheveergudel ülistada – nad on oma vanemate jaoks kõige-kõigemad nagu-nii!

Köievedu ja saapaviskamise võistlus olid nii põnevad, et raskusi oli muu

kõrvalise jälgimisega. Muu kõrvalise all pean silmas üldist melu ja atmosfääri ja öhkkonda, aga kui vahepeal piilusin, siis inimesi muudkui vooris kaunile platsile kokku. Ilmselt oli jutt Neeme lõbusatest jaanipäevadest kulutulena kandunud ümberkaudsetesse paikadesse. Arvan, et need, kes muidu oleks vaikselt oma aias vorstikesi süssutanud, tulid ka kohale, sest kirss tordil oli ju DJ Tom Lilienthal! Tom oli väga tubli, muudkui mängis ja mängis hitte, mis ajasid pöördesse nii vana kui noore. Keerutasin isegi murul nii sõprade kui võõrastega. Meid ühendas ühine parfüüm, nimeks OFF, armastus Neeme, jaanipäevade, suve ja Tom Lilienthali vastu.

Peale südaööd läbi metsa Triinu juurde jalutades kostus külaplatsilt selle suve hümn „Waka, Waka“ ... Kõik oli täpselt nii nagu peab!

Carmen Kibur

10. juuli 2010 meenutusi suveüritustest 5

Oli ülipalava laupäeva hommik. Ei teadnud siis veel keegi, et 30-kraadised päevad saavad tegelikult selle suve tavalisteks päevadeks. Aga et magada sai vaid lahtise aknaga, oli ärgata üsna lõbus – külaplatsilt kostus muusikat ja otse aknasse paistsid proovi tegevad tantsijad. Hetkega oli elevus ja põneva päeva ootusärevus endalgi sees. Ega palju aega ärkamiseks ja hommikutoimetusteks ei antudki, sest äärmiselt mitmekesine üritustebukett hakkas juba enne keskpäeva pihta. Ja kestis vahetpidamata järgmise päeva hommikutundideni.

Igasugused varasemad kartused osutusid asjatuks. Meie küla ei olegi nii pisike, kui tundub, Mitmed sajad (võis isegi ligi tuhat olla) tantsijad, lauljad, käsitöömeistrid ja pealtvaatajad mahutusid lähedalt ringi sagima ja mingeid erilisi liiklusekkumisi ka ei tekkinud. Aga oli ikka võimas vaatepilt küll, kui kogu suur külaväljak oli kaunistesse rahvariietesse riietatud inimesi täis.

Tegevust jagus igale nurgale: tants ja laul, käsitöö ja kunsti müügiletid ja töötoad, jäätisemasin, puhvetid... ja muidugi lõputul hulgal meie ilusaid värvikirevaid rahvariideid. Igatüüpi võis omale meelepärase tegevuse leida või siis ka lihtsalt murul või pinginurgal istuda ja üldisel mõnusel meeleolul endast läbi voolata lasta. Mõnus kerge meretuuleke ja suurte mändide vari pakkusid ka aeg-ajalt kergendust leitsakule ja suuremaid kuumusest tulenevaid terviserikkeid vist ette ei tulnudki. Vaprad on need memmed-taadid, et niimoodi paksudes rahvariides vehkides vastu pidasid.

Õhtupoole lahkusid bussitäied kaugema kandi rahvaid ja pidulised suundusid sadamasse sportlikumat päevaosa nautima. Osalejaid oli rohkelt ja mulle isiklikult tegi eriti rõõmu, et ka naissõudjaid oli lõpuks ometi rohkem kui üks. Kiirematel naistel oli lausa kordussõit vaja teha, et tõeline meister välja selgitada.

Taas kord külaväljakul tagasi, sai ka ise tantsu keerutada, aga peaks mainima, et peale pikka muusikat täis päeva oli kohalekutsutud ansambel küll üsna mannetu olemisega. Ja helitehnika oli ka viletsavõitu, autasustamised ja loterii loosimine kostus vaid vaevu kümne meetri peale. Loodetavasti ei jäänud keegi oma väljateenitud auhinnast ilma pelgalt selle pärast, et asus liiga kaugel. Aga see oli vaid pisike tõrvatilk muidu väga toredas ja ilusas päevas.

Loodetavasti jäid ka kõik kaugemalt kohale tulnud meie küla ja siinse korraldusega rahule. Igatahes tahaks tänada kõiki suure vaeva nägijaid selle pika põneva päeva eest! Ja loota, et kunagi õnnestub veel midagi taolist kogeda.

Kadri Prants

Memme-Taadi Lustipidu

Ansambel Briis

Kaluritepäeva aaretejaht

Traditsiooniline sõudmisvõistlus

6 meenutusi suveüritustest

16. augustil toimus Tallinna lähel Neeme Superstaar 2010 võitjate merereis purjejahiga Sylvia

Esmaspäeval lõotsus meiepool tugev kirde-ida tuul ja merel tantsisid lõbusad jänkupoisid. Mühinat oli kogu ilm täis. Polnudki ammu niimoodi merd õuele kuulnud. Nii mõtlesin murelikult, et kas õhtuks plaanitud jahisõit Tallinna lähel üldse saab toimuda. Õnneks rahustas mees mind maha, sest Viimsi poolsaar pidi sealpool suurema tuule varjama ja üldse ei olevat see nii suur ühti. Ja tal oli jälle õigus. Õnneks. Nii sai õhtul töölt tiba varem ära küsitud ja kõrtsi juurde "taksosappa" tormatud. Külalt väljasõit on meile üsna vaevaliseks tehtud (aga hea asja nimel elame üle!). Siiski jõudsime aegsasti sadamasse, et naistevägi saaks hõivata kena jahi **Sylvia**.

Purjetamine oli superlahe! Tuult oli parasjagu, et sai uhkelt täies purjes seilata, mingeid suuri merehaigust tekitavaid laineid polnud kuskil (no me igaks juhuks söime ka ingveri-mustika tablette sisse, kel see oht oli) ja ilm oli ka parasjagu soe, et külm ei hakanud. Meie superstaari-auhinna sisse kuulus

ka suur ja uhke sushivaagen restoranilt **Sushi Cat**. Sushi oli hea, mina sõin seda üldse esimest korda, sest puudusin, kui seltsiõhtul seda koos tehti. Sadamasuust väljas, sai esimene puri üles tõstetud. Mina nende nimesid ja muud taolist sõnavara muidugi ei

tunne. Ei hakanud seekord küsima ka, nautisin lihtsalt mõnusat meresõitu. Lähel oli mingi võistlus täies hoos. Ilus oli vaadata sihvakaid purjekolmnurki, mis „kurve võttes“ ümaraks paisusid. Ja tõusis ka meie teine puri. Aeg-ajalt oli meiegi jaht tugevalt kreenis ja siis kostis eht-daamilikke kiljatusi, aga need olid ikka sellised nalja-kilked, mingit ohtlikku olukorda ei olnud.

Tagasitee oli vastutuult ja siis pidime natuke siki-sakitama. Kohe hea oli, et palju naisi oli võtta, keda tuulepealsele pardaservale kõõluma panna.

Tagasi muuli varju jõudsime, kui päike juba madalale vajas. Sadam oli vaikne ja pisut üksildanegi. Sihvakad mastid puhkasid kenasti külj-külje kõrval oodates uut tuulist päeva. Meil oli imetore õhtupoolik. Ja muidugi suur tänu Sylvia meeskonnale!

Kadri Prants

Superstaarid SKYPARGIS

Selle aasta jaanipäeva laps-superstaariks valiti **Trinity Miller**, kes esitas omanäolise sooloetteaste ning võitis superstaari konkursi. Kellega seda rõõmu ikka jagada, kui mitte oma sõpradega. Koos mindi Skyparki võidetud auhinda nautima, suupisteid sööma ja teineteise seltsis hüppama. Lõbus õhtupoolik ühel palaval suvepäeval jäi kindlasti kõigile meelde.

Sirje Põllu

meenutusi suveüritustest 7

Robotaanikast

Augusti algul said paljud Ihasalu inimesed tunda psühhoterrorit, kui mitu ööpäeva tümpsus kõrvus tugev bassirütm. Paljudel esines tugevaid unehäireid ja eriti kurb on, et oli ka lapsi, kes ei suutnud uinuda. Kuna olin ise sel ajal vallavalitsuse liige, tunnen ennast selle jama eest kaastutajana.

Vallale esitati taotlus loa saamiseks Robotaanika Park nime-lise ürituse läbiviimiseks. Kuna eelmisel aastal tehti kõva mürglit, lükati taotlus esialgu tagasi. Korraldajad esitasid uue taotluse, millel olid külavanemate kooskõlastused (Neeme küla kooskõlastus oli kollektiivne). Uue taotluse kohaselt lubati elanike öörahu mitte rikkuda. Kuna eelmise aasta kohta ei olnud valda laekunud ühtegi kaebust, ei olnud sellistel tingimustel formaalset põhjust loast keeldumiseks.

Tegelikkus osutus selliseks, et korraldajad ei pidanud luba-dustest kinni ja ignoreerisid täielikult korralekutsumisi. Politseil ei suutnud sellises olukorras otseselt sekkuda, kuna luba justkui oli ja selle sisu täpsustamine välitingimustes pole ilmselt ka nende prioriteet.

Pidu oli osavõtjatele kindlasti väga chill ja tore ja ega peo külalised saagi sellest aru, et selline tümps levib mööda veepinda väga ebameeldivates vormides. Ilmselt peaks sel-liseid üritusi korraldama metsade ja soode sügavuses, kus majakõrgused kõlarite kuhjad kõrvalisi inimesi ei ohus-ta. (Vaesed loomad!)

Teen üleskutse inimestele, keda nimetatud üritus häiris, kindlasti sellest valda teada anda. Vastasel korral tekib uuesti olukord, et fikseeritud probleemi pole ja järjekordne möll tulekul.

Janek Šafranovski

Muinastulede öö 28. augustil

Meie esivanemad on Läänemere ääres elanud juba mitutu-hat aastat. Tihti süütasid nad lõkkeid, et anda märku oma naabritele ja meresõitjatele. Iidetulede meenutamiseks kogunevad tuhanded inimesed igal aastal augusti viimasel laupäeval kell pool kümme öhtul mere äärde, et tähistada muinastulede ööd. Nii sai tehtud ka sellel aastal Ihasalu poolsaare tipus Uitros.

Tee lõkke äärde oli tähistatud põlevate tõrvikutega, et keegi ei eksiks teelt kõrvale. Pool kümme öhtul süüdati lõke, mis läks tänu suurele tuulele väga hästi põlema. Ja paistis ka vastas kaldal olevale Saviranna külale, mis iseenesest ongi selle öhtu mõte, et naaberkülad näeksid lõket ja meri saaks valgustatud.

Aare Värte koor „Jõelähtme laulusõbrad“ esitas kohaletul-nuile 5 laulu, mis koondas kõik lõkke äärde kuulama rah-vuslikke laule. Kahjuks peale esinejate lõpetamist läks ena-mus lõkkehuvilisi ka ära, ju siis oli tuul liiga külm. Vapramad aga jäid ja tublimad perenaised olid kaasa teinud ka suupisteid, mida ühiselt maitsti.

Öhtul pimedas on lastel ju alati lõbus, nii oli ka seekord, joosti ümber lõkke, söödi ja joodi kaasavõetut ning mis põnevaim – mängiti pimedas peitust.

Hilisõhtuks vaibus ka tuul ja siis oli eriti meeldiv istuda hea seltskonnaga sooja lõkke ääres ning heietada vanu häid mälestusi.

Aitäh lõkke ettevalmistajatele ja esinejatele selle meeldiva koosviibimise eest!

On olemas ka traditsiooniline muinastulede öö loits, mis seekord jäi küll lausumata, kuid tuleval aastal saab viga parandatud ja loits saab lausutud. Siin ka tagantjäre muinas-tulede öö ühine loits:

Põle Muinastuli, põle! Põle puhtamale Läänemerele! Põle selle elujõuliste rannaküladele ja saartele. Põle Läänemere kultuuri mineviku ja tuleviku rikkusele! Põle ajaloolisele ühtekuuluvusele ning vastutusele Läänemere tuleviku eest!

Triin Lindau

8 spordist

Indrek Zelinski käis Neemes lastega jalgpalli mängimas

31. augusti, suvevaheaja viimast päeva, tähistasime lasteaia taga platsil toreda jalgpalliõhtuga, kus külalisteks olid Eesti koondise endine jalgpallur Indrek Zelinski koos jalgpallurist elukaaslase Sigriti ja tütre Johanna-Lisaga.

Suve alguses toimunud jalgpalli MM innustas kohalikke lapsi jalgpalli mängima nii, et vahel ununes lausa koju tulla. Sellest tuli ka mõte teha väikestele jalka-huvilistele üks "päris" jalgpalli üritus, kus keegi neile räägiks natuke jalgpallist ja õpetaks õigeid lööke - on ju enamus Neeme lapsi iseõppinud jalgpallurid, sest trenni kui sellist siin ei ole.

Huvi oli suur ja kohal oli lapsi vanuses 4-15, enam-vähem võrdselt nii poisse kui tüdrukuid. Kõigepealt rääkis Indrek natuke oma jalgpalluri karjäärist ja seejärel alustati harjutustega - õpiti palli õiget söötmist ja nii põlve kui ka peaga löömist... Sigriti õpetas tüdrukuid, Indrek poisse. Pärast tõsist "soojendustrenni" tehti venitusi ja läks mänguks.

Kuna korralikku jalgpalliväljakut Neemes ei ole, tuli hakkama saada kahe väikese väravaraami ja mõtteliste piirjoonetega, ka kohtunikku ei olnud, aga kõik jälgisid, et võistlus oleks aus. Väravavahtideks olid külalised ise. Mäng oli väga hoogne ja paar last said palliga ka valusa hoobi, aga see ei heidutanud neid, vaid mõne hetke pärast mäng jätkus ja kahe poolajaga mäng lõppes seisuga 3:1, võitis Sigriti võistkond!

Kõik tublid jalgpallurid lõpetasid õhtu kringli, limpsi ja väikeste kingitustega ning õhtu parim jalgpallur, kelleks valiti Jessica, sai mälestuseks Indrek Zelinski autogrammiga jalgpalli.

Lastele õhtu meeldis ja loodetavasti tulevad Indrek ja Sigriti teinekordki Neeme lastega jalgpalli mängima!

Terje Lindau-Kuum

10 aastat tennist Ihasalus!

Tekst ja pildid: Jüri Salmi blogi

Kõrtmiku talu peremees Raul Korts-Laur korraldab koos oma lähisugulase Jüri Salmiga alates 2001.aastast Kõrtmiku tenniseturniiri. Tegemist on amatööridele mõeldud ühepäevase tenniseturniiriga.

07.08.2010. Ihasalus Kõrtmiku talus peetud Kõrtmiku 10. tenniseturniiri võitis Toomas Aak. Finaalis alistas ta Armin Tüll 7:5, 3:6, 6:2. Kokku osales 16 mängijat, mis on selle turniiri ajaloos seni suurim osavõtjate arv.

12 mängijat pidid alustama hommikul kell 10.00 alagrupiturniiri.

2009. a tenniseturniiri 4 paremat olid kohe taganud endale pääsu põhitabelisse 16 parema hulka. Asetatud mängijad olid Jüri Salm, Juhan Salm, Raul Korts-Laur ja Sten Priinits.

Alagrupiturniiri läbis kõige edukamalt Jukk Pavelson, kes võitis kolmeses alagrupis mõlemad vastased ülekaalukalt 6:1, 6:0. Edukas mäng alagrupis andis talle põhitabelisse 5. asetuse. Talle järgnesid Ülo Lomp, Armin Tüll ja Aivar Järv, kes samuti alagrupis vaid võite tunnistasid.

Põhitabeli esimene ring pakkus publikule kaks huvitavat ja tasavägist kohtumist. Omavahel läksid vastamisi Toomas Aak - Aivar Järv ja Jukk Pavelson - Peeter Kuum. Kahe võrdse paari heitlusest väljusid võitjatena Aak ja Kuum. Alagrupiturniiri võitnud Jukk Pavelson juhtis veel vana sõbra Peetri vastu 6:6 seisult kiires lõppmängus 6:2, kuid siis rauges tema jõud ja vastu tuli võtta kaotus 6:7 (6:8).

▲ Võitja saab suure rändkarika

Mõnevõrra üllatuslikult kaotas Juhan Salm (2. asetuse) Urmo Männile 1:6.

Veerandfinaalides kohtusid omavahel Jüri Salm - Toomas Aak, Peeter Kuum - Sten Priinits, Raul Korts-Laur - Ülo Lomp, Armin Tüll - Urmo Männi. Kindlad 6:2 võidud said Aak ja Tüll. Kuum võitis tasavärgises kohtumises Eesti meeste epeevehklemise 2. numbrit Sten Priinitsat 6:4 ja vanameister Lomp väga pingelises ja ülddramaatilises matsis Kõrtmiku talu peremeest Raul Korts-Lauri 7:6.

▲ Võitja - Toomas Aak

spordist 9

TENNISETURNIIRI VÕITJAD LÄBI AEGADE:

Mehed

2010 - Toomas Aak

2009 - Jüri Salm

2008 - Jüri Salm

2007 - Jüri Salm

2006 - Priit Pihelpuu

2005 - Ülo Lomp

2004 - Raino Ojala

2003 - Mart Raja

2002 - Jüri Salm

2001 - Endel Anniste

Naised

2007 - Ljudmilla Lihhatsjova

2006 - Marta Korts-Laur

Kindlate 6:3 võitudega jõudsid finaali Aak ja Tüll. Peeter Kuum ja Ülo Lomp jäid seega jagama 3. kohta.

Finaal kujunes publikule suureks maiuspalaks. Lisaks põnevale kohtumisele nähti ka väga tehnilist ja kiiret tennisemängu, millist varem pole selle turniiri ajaloos nähtud. Vanem ja kogenum Aak võitis esimese tasavärgise seti 7:5, kuid pidi siis teises setis tunnustama tunduvalt noorema Tüll suhteliselt kindlat 6:3 paremust. Kuigi tundus, et kolmandas setis pääseb nooruse jõud maksma, leidis siiski Aak üles oma endise mängurüüti ja võitis viimase seti 6:2 suuresti tänu tehniliselt heale mängule.

2010.a. tenniseturniiri lõppjärjestus:

1. Toomas Aak
2. Armin Tüll
3. Ülo Lomp
3. Peeter Kuum
5. Jüri Salm
6. Raul Korts-Laur
7. Sten Priinits
8. Urmo Männi
9. Juhan Salm
10. Jukk Pavelson
11. Aivar Järv
12. Henri Arras
12. Herki Narusk
14. Rene Rohtmets
14. Rainer Mark
16. Peeter Turnau

10 persoon

Leinur Kassihhin

Kõik, kel on olnud asja küla Koliotsa, on kindlasti teeääres märganud Toomari talu ja sellega viimastel aastatel toimunud muutusi. Vana talumaja koos kõrvalhoonetega on saanud uue kuue ja rajatud on ka uus ning kaunis iluaed.

See suur töö ei jäänud tänavu ka küla eestseisusele märkamata ja Toomari talule omistati teenitult Neeme Ilu 2010 auhind.

Läksingi seekord juttu ajama selle talu tööka peremehe Leinuriga (näen oma aknast, kuidas ta alalõpmata aias askeldab), et temast ja ta tegemistest rohkem teada saada.

Kõigepealt õnnitlused küla kauneima kodu tiitli puhul. Edasi räägime sinust, kas oled siinne põliselanik, milline oli sinu pere?

Pärit olen ma hoopis Rammu saarelt. Minu vanaaisal Johannes Klamasel oli seal Kaarli talu, kus ma 1947. aastal sündisin. Vanaaisal ja vanaemal oli peres palju lapsi, minu ema Selma oli neist kõige noorem. Sõja ajal läksid kõik pere vanemad lapsed üle mere Rootsi. Minu ema jäi ainsana koju vanemaid ja haiget vanaonu aitama.

Küla oli tühjaks jäänud, mehed olid kõik sõja eest ära põgenenud. Puha naised olidki saarele jäänud. Saarele rajati vene piirivalvepunkt. Minu isa saadeti sinna. Isa Mihhail oli pärit Venemaalt. Elu tahtis elamist. Nii nad emaga saarel koos oma elu alustasid. Mina olen pere vanim laps. Mul on neli aastat noorem vend Viktor ja viis aastat noorem õde Asta.

Oled pärit siis kakskeelsest perest. Said juba kodust kaasa ka hea vene keele oskuse.

Ei ütleks. Kodune keel oli ikka eesti keel. Ema ei osanud vene keelt ja isa proovis küll, aga ei õppinudki eesti keelt ära. Aru sai, aga rääkis vaid üksikuid sõnu. Mina hakkasin vene keelt rääkima ikka siis, kui ma juba suurem olin ja juba Neemes elasin. Meil oli ju piirivalve siin samas kõrval (seal kus praegu on Ranniku talu) ja me käisime nendega pidevalt läbi.

Kaua sa Rammu saarel elada said ja kas mäletad midagi ka sellest ajast. See oli 1952. aastal kui kõik inimesed saare pealt minema aeti. Olin siis 5-aastane ja sellevanune ikka mäletab. Kõige rohkem on mees tõrvatud paatide lõhn rannas ja vanaonu surm. Olin siis alles 2- või 3-aastane. Voodihaige vanaonu kraapis mulle tihti porgandeid. Nii ma siis oma porgandiga läksin ja onu oli juba surnud. Sellised asjad jäävad eluks ajaks meelde. Lapsi

oli sel ajal saarel teisigi, mäletan Merje Klaamast ja Prantsu lapsi. Meil oli väga tore ja vaba elu.

Kui teid saarelt ära aeti, kuhu te siis elama asusite?

Meie tulime algul koos perega elama ema tädi juurde Uuesaunale. Neemes oli sel ajal ka päris tühjaks jäänud talusid, aga ega neisse algul kohe ei mindud. Mindi ikka kas sugulase või tuttava juurde või mõne vanainimese juurde abiks. Eks meile jäi hiljem Uuesauna väikseks ja nii saigi Toomarile (see oli suur talu, kust kõik elanikud olid Rootsi põgenenud) tuldud.

Räägi oma kooliteest.

Kõigepealt käisin Neeme koolis. Siin oli 4 klassi ja lapsi oli koolis umbes 14 (lugesime kolmanda klassi pildi pealt üle). Edasi tuli minna Jõelähtme kooli. Esmaspäeva hommikul kolhoosi veoauto viis sinna ja laupäeval tuli järele. Vahel ootasime, aga keegi ei tulnud järele, siis ei jäänud muud üle, kui jala koju tulla. Kevadel ja sügisel käisime

poistega jalgratastega koolis. Talvel, kui teed kinni tuiskas, sai isegi hobusega kooli mindud. Hiljem, kui olin 7-8 klassis, käis Neemes juba buss.

See oli hästi tore kool, meil oli väga hea kehalise kasvatusõpetaja. Me käisime igasugustel suusa ja kergejõustiku võistlustel ning tegin kõiki alasid, mida vaja oli. Harjus sai ka mitmed võistlused ära võidetud.

Jõudsimegi spordi juurde. Tean, et see on sinu kirk. Räägi, kust sa selle spordipisiku said?

Spordipisiku sain ikka Neemest. Sel ajal tegid siin kõik noored sporti. Oli ju vaja ennast kuidagi välja elada. Kõiki spordialasid tehti ilma mingi treenimise ja juhendamiseta. Spordiväljakud tegime ise. Meil olid külas igasugused jooksvõistlused ja isegi jalgpallivõistlused. Eriti mängiti võrkpalli, ikka nii kaua kuni palli nägi. Keegi ei keelanud ja hommikul varakult mindi jälle heinamaale või mindi hommikul vara võrgule. Igavust siin ei tundud, tegevust oli palju.

persoon 11

Milline oli sinu edasine haridustee ja sportlaskarjäär?

Läksin edasi Tallinna Kalandus-
tehnikumi. Tahtsin küll Riiklikusse
Merekooli minna, aga kus sa said, kui
sugulased välismaal olid. Tehnikumis
sai hakatud juba tõsisemalt trenni
(võrkpall, kümnevõistlus) tegema.
Võistlesin sel ajal ka Neeme Sõpruse
kolhoosi võrkpallivõistkonnas (14-
aastaselt sain juba meeskonda). Kol-
hoosi esimees ise mängis võrkpalli ja
organiseeris võistlusi. Käisime igasu-
gustel võistlustel. Kihvt oli sõita.
Sõitsime lahtise veomasinaga, kased
olid peal. Sel ajal oli üldse palju spor-
dipäevi. Osalesime ka iga-aastaselt Harju
Elu karikal (võrkpallis). Olime seal ka
küllalt edukad, saime teisi ja kolman-
daid kohti. Mõnes kohas ikka võitsime
ka (isegi suurt Kirovi kolhoosi
võrkpallivõistkonda). Maarduga seoses
tuleb meelde tore lugu, kuidas alles
mõned aastad tagasi tuli minu juurde
üks mees ja küsis, kas ma olen ikka see
mees, kes Maardu järve taga granaadi
puulatu lennutas. Viskasin granaati 78
meetrit ja puulatu jäi ette. Muidu oleks
veel kaugemale lennanud. Minu lem-
mikalaks oli mitmevõistlus.

Noorteklassis tulin 1965. aastal küm-
nevõistluses Harju meistriks, peale sõja-
väge sain Harju meistriks ka meeste-
klassis. Minu trumpaladeks kümne-
võistluses olid kuul, ketas, oda. Kaugus-
hüpe oli ka hea. Kõrgushüppes ei olnud
mul tehnikat, sest seda ei olnud keegi
mulle õpetanud.

Vahepeal võeti mind sõjaväkke (mere-
vägi 1966-1969) ja tehnikum jäigi
lõpetamata. Ka aktiivsema spordiga tuli
siis pikem vahe sisse. Korra sain osaleda
Bresti oblasti kümnevõistlusel, kus tulin
teiseks. Pidin minema ka N Liidu
Relvajõudude kergejõustikuvõist-

lustele, aga need jäid Iisraeli ja Egiptuse
konfliktide pärast ära.

Pärast sõjaväge tuli siis töö või tegid ka sporti edasi.

Kõigepealt lõpetasin Tallinna 1.
Kutsekooli ja sain laevaelektriku
elukutse. Elektrialal olengi eluaeg
töötanud. Sporti tegin loomulikult
edasi aga jäin ainult võrkpalli peale.
Olin Kirovi kalurikolhoosis üle 20 aasta
tööl ja mängisin samal ajal nende
võrkpallimeeskonnas. Tulime ka kaks
korda eesti meistriks 1979. ja 1980.
aastal. Mitmel korral võitsime ka teist
värvi medaleid. Olime peaaegu nagu
poolelukutselised. Osa aega olime
laagrites ja võistlustel, osa aega tööl.
40-selt hakkasin veteranide klassis
mängima. Lõpetasin aktiivsema
spordiga tegelemise alles siis, kui sain
kuuekümneseks.

Millal siis naisevõtt ja pereloomine oli?

Naisevõttuga oli nii, et Anne käis

õuepealt mööda, püüdsin ta siis kinni
(tee Koli talusse, kus elas Anne
sõbranna Ene, käis läbi Toomari õue).
Abiellusime 1973. aastal. Meil on
täiskasvanud tütar Liivi.

Naisega ühiseid huvisid ka on?
Nakatasin naise ka spordipisikuga. Va-
rem, kui ise võistlesin, käis ta tihti meie
mänge vaatamas, nüüd käime koos eri-
nevaid spordivõistlusi vaatamas. Naine
nakatas mind klassikalise muusika pisi-
kuga. Käime vähemalt paaril korral
kuus teatris. Ka selleks hooajaks on Ees-
ti Kontserdi ja Estonia teatri piletid ju-
ba soetatud. Traditsiooniks on saanud
iga aastane vana- aasta kontsert Esto-
nias ja ka Saaremaa Ooperipäevade kü-
lastamine.

**Lõpetuseks tahaks küsida, mida sa
praegusest Neeme elust arvad?**
Elu on siin kõvasti muutunud. Õnneks
hakkab rahvast külla juurde tulema,
eriti noori. Tore, et siin on igasuguseid
seltse ja tehakse ühisüritusi. Elu käib
siin õiget rada pidi.

Piret Lilienthal

Neeme Ilu 2010 konkursi võitja Toomari 2 kinnistu

10. juulil andis ajaleht Oma Poolsaar ja Neeme
küla eestseisus välja preemia, 5000.- kroonise
aianduskeskuse Hortes kinkekaardi, Neeme Ilu
2010 konkursi võitjale - Toomari 2 kinnistule.
Küla lõpu pool asuv talu on aastatega ainult
kaunimaks muutunud ja pererahvas oli auhinna
igati ära teeninud. Palju õnne veelkord!
Kui eelmises lehes hirmutasime ka Neeme Luua
väljaandmisega, siis õnneks see aasta ühetegi
eriliselt halba näidet tuua ei olnud ja koos
eestseisusega otsustasime seda seekord mitte
välja anda. Järgmisel aastal vaatame uuesti!

Terje Lindau-Kuum

12 koolielu

Uus õppeaasta Neeme koolis

Neeme Algkoolis alustasid sel õppeaastal kooliteed kaks väikest särasilmset tüdrukut. Tarkusepäeva aktusel saatsid 6. klassi õpilased Oliver Raudsepp ja Elias Tael kooliteele Viktoria Kundi ja Laura Liisa Loigo. Koos uute õpilastega alustas esimest aastat õpetajatööd uus õpetaja Katrin Metsoja. Kokku õpib 2010/11. õppeaastal Neeme Algkoolis 22 õpilast. Tarkusepäeva aktusel esinesid Neeme kooli õpilased ja õpetajad. Õpetajad esitasid omaloomingulise luuletuse. Iga koolitöötaja kõneles salmikeses oma tööst:

On emakeel su vaimu luisk,
kuid lugu pea ka keeltest muist,
siis maailm lahti on su ees,
on tuhat tarkust tema sees.
Neid tundma õpid hoolsalt sa,
nii omaseks saab ilm ja maa.

Sinitaevas palju tähti,
aabitsas on vähem.
Taevatähed – need on kauged,
see, mis raamatus, on lähem.
Kui sa õpid tundma neid:
a-d ja b-d ja teisi.
Küll siis suureks kasvades
maal ja veel ja mägedes
sinitaeva tähtedeni julgelt reisid.

Kui on katki näpu ots.
Või kui valutab sul kops.
Vahel juhtub õnnetusi.
Minu käest sa abi küsi.

Merelaineil seilab meremees.
Igat riiki juhib riigimees.
Igas peres oma peremees.
Igal koolil oma juht on ees.
Meie koolis see ei ole mees,
vaid on õpetaja, kellel klassi ees
vastad ükskordüht kui täitsamees.

On terves kehas terve vaim
ja kasvab jõudsalt inimest,
Kui võimleb, jookseb, ujub, mängib
ja tublilt sööb, läeb vara süngi,
end karastab ja õues käib,
teeb tööd ja mõtleb mõtteid häid.

Me maailm täis on pilte värvilisi.
Neid õpid nägema ja tundma tasapisi.
Su väiksed käedki teevad asju imelisi,
küll pehmest lõngast, vildist, kõvast kivist.
Nii iluloojaks saadki aegamisi.

Lauale teil panen supi.
Pühin puhtaks lauad, trepi.
Küsida mu käest sa võid,
kuhu mütsid, kindad said.

Kuidas häält teeb klaver, trumm?
Miks pausi ajal olema peab tumm?
Millal mi on on noodi joone sees?
Mida nootidega teeb diees?
Õpid, harjutad ja pea
kõike seda kindlalt tead.

Õpetan sul luuleridu,
siis, kui tulemas on pidu.
Saavad selgeks värsiread
Ainult harjutama pead.

Neeme kooli pere ootab uult õppaastalt tegusaid koolipäevi ja lõbusaid ettevõtmisi. Ilusat kooliaastat ja värviküllast sügist!

Kärt Toompuu
Neeme Algkooli õpetaja

NEEME LASTEAIA UUS RÜHM

Neeme lasteaia uues rühmas on ka uued kasvatajad ja tädid, uued lapsed ja peaaegu uus rühmaruum, mis enne oli kasutusel saalina. Nüüdseks on aga valmimas lasteaiale tõeline saal, mis peaks valmima septembri lõpuks. Saal on ju tähtis ka muusika- ja liikumistundide läbiviimiseks, mis hetkel toimuvad koridoris. Samuti jätkame beebikooliga. Loodame siis, et ehitajad saali tähtajaks valmis saavad. Praeguseks on seinad püsti ja sarikad pärjatud!

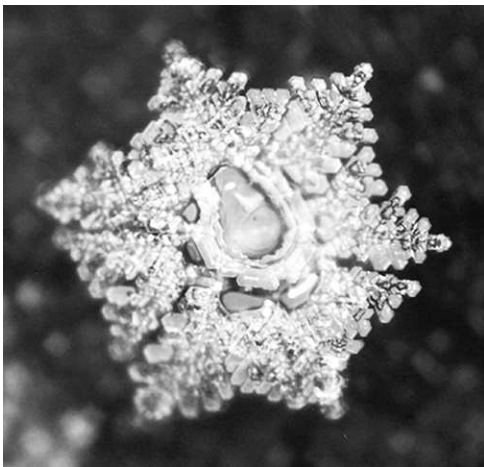
Sirje Põllu

Vee saladus

hingeelu 13

Puhtast veest räägitakse palju ja vett joome me iga päev. See on meie elu üks kindel osa nagu hingaminegi. Teame, et ilma veeta ei eksisteeriks maa peal elu. Inimene ei suudaks ilma veeta olla üle 3-6 päeva. Rannarahvana oleme harjunud mere ääres käima ning Ihasalu metsast allikast saab puhast vett joogiks. Meri annab meile kala ja tagab küllusliku toidulaua. Vihm kasvatab meie taimi ja niisutab mulda. Jõgi on pidevas liikumises nagu inimenegi. Nii on see ikka olnud. Kuna see kõik on nii tavaline ja igapäevane, siis ei tule pähegi arutleda vee olemuse ja päritolu üle.

Järgnevas artiklis aga seda just teha tahaksingi, sest vesi oma müstikaga on ju meie elu alus. Vett pühitsetakse ja tal arvatakse olevat imeline jõud.

Jaapani teadlane **Masaru Emoto** on aastaid uurinud vee olemust ning kirjutanud sellest ka mitmeid raamatuid. Tema uuringud on palju huvi kui ka kriitikat pälvinud. Siiski annavad tema uuringud võimaluse näha vees midagi enamat, kui lihtsalt vedelat ollust.

Nimelt jõudis jaapani teadlane Emoto aastaid tagasi veendumuseni, et tavaline vesi salvestab endas, kannab edasi ja peegeldab rohkesti infot – emotsioone, tundmusi ja teadmisi. Vee molekuli saab mõjutada sõna, teo, mõtte, muusika ja muu sellisega. Ta oli kindel, et tänu vee sellisele omadusele saab inimesi ravida. Inimene koosneb ju teadupärast ligi 70% veest ning olulise tähtsusega on see, millise kvaliteediga vett ta tarbib. Oma veendumuse tõestuseks hakkas Emoto fotografeerima külmutatud veekristalle, mis andsid edasi vee “hetkemeeleolu”. Esmalt kogus ta erineva päritoluga vett ning tegi veekristallidest fotosid. Katsed näitasid, et samast kohast võetud veeproov sisaldab küll sarnaseid, kuid mitte kunagi ühesuguseid, kristalle.

Ka pole olemas ju ühtegi sarnast lumehelvest. Üldjuhul sisaldavad looduslikust veest (jõgedest järvedest, allikast jms) võetud proovid selgeid ja konkreetseid kristalle. Inimtegevusega kokku puutunud vesi aga muutub. Emoto pildistas eri kohtadest võetud kraanivee kristalle. Näiteks oli Tokyo kraanivesi täis deformeerunud kristalle, millel puudus kuju ja vorm. Puhastamise eesmärgiks kraaniveele lisatud kloor hävitab täielikult looduslikus vees leiduvad kristallid. Nüüd aga tekkis Emotol uus mõte – ta vaatles veekristalle, lastes neile erinevat muusikat. Kas muusika vibratsioon mõjutab vett? Pudel veega paigutati kahe kõlari vahele ning mängiti muusikat. Tulemused olid hämmastavad. Klassikaline muusika tekitas vees omanäolisi sümmeetrilisi kristalle. Hevimuusika ja tugev tümps aga muutis kristallid deformeerunuks ja koledaks. Ka sõna mõju katsetas Emoto - ta kleepis pudelitele lipikud, millele olid kirjutatud sellised väljendid nagu “Suur tänu”, “Sa oled loll” jms. Positiivsed kirjad tekitasid vees ilusaid kristalle, negatiivsed aga koledaid. Kas vesi oskab siis ka lugeda?

Sõnad on hinge peegel ning seega avaldub meie vaimuseisund kehas olevale veele. Ja tööpoolest on ju nii, et kui keegi sulle midagi ilusat ütleb, tekib kehas hea ja rahulolev tunne. Päev muutub ilusaks ja kõik tundub helgem. Negatiivne sõna mõjub aga hoopis vastupidiselt. Emoto katsetas ka mikrolaineahju, televiisori, mobiiltelefoni ja arvuti mõju veekristallidele. Tulemuseks olid kujutud kristallid või neid üldsegi ei moodustunud. Seega tuleks üsna ettevaatlikult suhtuda kaasaja uutesse, kuid veel põhjalikult uurimata leiutistesse. Kuuldes, et tema raamatuid tõlgitakse ka eesti keelde, uuris ta Pühajärve ja Lõuna-Eesti kaevudest võetud vett ning tulemuseks olid kirkad, säravad kristallid.

Emoto veeteooria on üks võimalus paljudest mõista vee olemust. Hea on ju uskuda, et saame ise hea sõna, teo või emotsiooniga mõjutada vett, mida joome ning millest koosneme. Nii et õnnistage aga seda klaasitäit, mida parajasti jooma hakkate, kuulake rahulikku muusikat ning saatke maailmale armastuseenergiat, siis püsitate ka ise kauem rõõmsamad ja terved.

Kel huvi, saab Masaru Emoto kohta lisaks lugeda ja hulgani fotosid vaadata tema raamatutest “**Vee varjatud sõnumid**” ja “**Vee sõnumid**”.

14 kokkamine

Sügisese toidud metsast, aiast ja merest

Iga päevaga läheb õhtuti üha varem pimedaks. Tuul ulub akende taga ja vihm krabistab aknaklaasil. On aeg teha mõnusaid koduseid toite hooajalistest kohalikest toorainetest.

NNRS taaskordne kokkamisõhtu oligi pühendatud sellele, mida sügisene meri, aed ja mets meile pakuvad. Oleme uhked selle üle, et peaaegu kõik, mida kasutasime, oli kohalik: räimed Neemest püütud, kõrvits ja tomatid oma aedadest, ürdid ürdipeenrast ja pohlal metsast. Sellisest toorainest tehtud toidus, mille saamiseks oled veidi rohkem vaeva näinud, kui sõit anonüümsesse supermarketisse, on hing sees. Või vähemalt on tore niimoodi uskuda. Valmistasime kõrvitsasuppi, räimevormi tomati ja küüslauguga ja magustoiduks kerget ja hapukat pohlavahtu. Kõik retseptid on mõeldud umbes 6-le sööjale.

KÕRVITSASUPP

2 sl õli
400 g kõrvitsat
2 kartulit
1 porgand
1 sibul
6 dl kanapuljongit
poolest sidrunist pressitud mahl
0,5 dl kõrvitsaseemneõli
musta pipart
riivitud muskaatpähklit

Serveerimiseks: kõrvitsaseemneõli, pannil või ahjus röstitud kooritud kõrvitsaseemneid, värsket tüümiani

Tükelda köögiviljad. Kuumuta potipõhjas õli, vala sisse köögiviljad. Kuumuta neid õlis u 5 minutit. Sega vahepeal mitu korda. Vala köögiviljadele peale kuum puljong ja keeda nad pehmeks. Lisa sidrunimahla ja kõrvitsaseemneõli. Püreeri. Maitsesta musta pipraga ja riivi sisse muskaatpähklit. Serveerimiseks tõsta supp taldrikutesse, nirista peale kõrvitsaseemneõli, puista peale röstitud kõrvitsaseemned ja veidi tüümianilehti.

Supi maitse oli paljudele üllatav, sest sidrunimahla teeb ta hapukaks ja muskaat annab huvitava nüansi. Tahaks tähelepanu juhtida sellele, et vedelikukogust tuleks täpselt jälgida: me valasime "tunde järgi" ja supp sai veidikene vedelam, kui ta peaks olema. Seega ettevaatust, puljongit saab juurde alati lisada. Püreesupp peaks olema parajalt paks, siis on ta mõnusalt pehme ja soojendav. Me söime kõrvale omaküpsetatud leiba, oli hea, aga veel maitavam on saiaga. Igaljuhul sai meie pott tühjaks söödud ja kuld kollane supp pälvis kiidusõnu.

RÄIMEVORM OLIIVÕLI, TOMATI JA KÜÜSLAUGUGA EHK "ROKKIVAD RÄIMED"

500 g räimefileesid
200 g (kirss)tomateid
2 küüslauguküünt
oliivõli
1 tl kuivatatud oreganot e punet
1 spl värsket hakitud peterselli
soola, pipart
riivsaia

Laota räimefileed ühe kihina oliivõliga määratud ahjuvormi või -plaadile. Aseta peale veerandikeks lõigatud kirssstomatid (tavalised tomatid tükelda väiksemaks) ja viilutatud küüslauk. Puista peale pune ja petersell, maitsesta soola ja pipraga. Raputa õhukese kihina peale riivsaia ja nirista peale oliivõli. Küpseta 180-kraadises ahjus 15-20 minutit, kuni räim valmis ja riivsaia kuldne ning krõbe.

Seda räimerooga soovitan kindlasti kõigil proovida. Oliivõli, küüslauk, tomat ja pune annavad räimede vahemerelise maitse ja riivsaia küpseb pealt mõnusalt krõbedaks. Räimevorm oli meie kokkamisõhtu hitt ja lemmik, paljud lubasid seda ka kodus valmistada. Siinkohal suur-suur aitäh Koidule räimede ja Kadriale suure töö eest nende fileerimisel!

POHLAVAHT

3 dl pohli (võib kasutada ka külmutatud marju)
1,5 dl suhkrut
3 munavalget

Purusta pohlad suhkruga, näiteks saumikseri abil. Lisa munavalged ja vahusta mikseriga segu kuni saad heleroosa õhulise vahu. Marjad ja munavalged peaksid olema külmpapikülmad, siis läheb magus-toit paremini vahtu. Valmistada tuleks vahetult enne söömist.

Uskumatu, et 5 minutiga saab nii mõnusa magustoidu. Rasva pole siin üldse ja ka maitse ei ole liiga magus, sest pohlad on juba ise hapukad mörkjad marjad. Kindlasti on vaht ka kõigi laste lemmik. Igaljuhul meie limpsisime kausi puhtaks. Kui teil aga peaks vahtu üle jääma, pange see sügavkülma ja laske läbi külmuda – saate maitstva sorbeti.

HEAD ISU!

Kõik need retseptid ja palju teisi leiate toidublogist "Siit nurgast ja sealt nurgast" aadressil: www.rheum-rhaponicum.blogspot.com, mille perenaine on artikli autor.

KAS SINUL JUBA KÄIS KORSTNAPÜHKIJA?

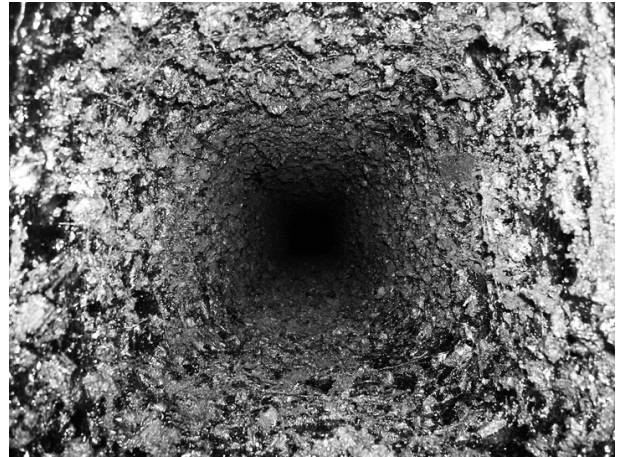
varia 15

Küll suvi läheb ruttu, juba tunned, et kodus on jahedavõitu ning võiks küttekoldesse tule teha.

Aga ära unusta, et selleks, et seda soojamõnu ohutult nautida, oleks vaja ka natukene vaeva näha ja rahakotti kergendada! Nimelt kutsu korstnapühkija! Viimasel ajal on liiga palju inimesi kaotanud oma kodu tulekahju läbi just meie vallas. Edaspidi ole mõistlik ja kutsu korstnapühkija juba kevadel, kütteperioodi lõppedes, et vältida sügisel ebamugavusi!

Annan siinkohal ka ühe korstnapühkija andmed, keda olen usaldanud juba mitu aastat, kes teeb oma tööd südamega ning kelle tööd aktsepteerib ka pank.

Tallinna Korstnapühkijad OÜ
Korstnapühkija Raulis Romanovski
6 417 700 või 5655015
www.talkor.ee

Sirje Põllu

LAPSEVANEM, REGISTREERI OMA LAPS!

Sellest õppeaastast avas oma ukse Jõelähtme Muusika- ja Kunstikool asukohaga Lool.

Selleks, et ka Neeme lapsed pääseksid õpingutest osa võtma Neemes, tuleks teha uuring, kui palju lapsi oleks üldse muusikaga tegelemisest huvitatud.

Selleks, et kohapeal avada õpperühm, peaks olema õpilasi vähemalt kümme. See eeldaks siis individuaalõpet ja solfedžot.

Ootaks teiepoolset sooviavaldust, millisest pillist oleksite huvitatud.

Võimalused hetkel oleksid klaver, kitarr, kuid edaspidi see valik veel ka täieneks.

Ootaks teiepoolset sooviavaldust hiljemalt 1. oktoobriks, et valla eelarve koostamisel saaks sellega arvestada.

Küsi infot telefonil 5656 3333 või e-maili teel sirje@zzz.ee

Lugupidamisega,
Sirje Põllu

Lastelehel OPŠ on uus peatoimeteja!

Alates sellest numbrist paneb lastelehte kokku NNRSi liige Doris Andrejev. Soovime talle edu ja lennukaid ideid!

KÜLAKOOSOLEK 30. SEPTEMBRIL KELL 19.00!

PÄEVAKORRAS:

- Ühistransport - bussiajad muutuvad 1. oktoobriks lõplikult, täpsemalt räägib sellest koosolekul Ago Kokser, ÜTK tegevdirektor;
- Neeme kanalisatsiooni ja ühisveevärgi ehitusest räägib abivallavanem Teet Sibrits;
- Ihasalu-Ruu mnt. ehitusest praegu ja kevadel tuleb rääkima Andrus Lember;
- Uuest Jõelähtme Muusika- ja Kunstikoolist tuleb rääkima Elle Himma;
- Rahvamaja uuest ringist ja tegevusest üldse räägib Maria Marika Kurvet;
- Eestseisuse liikme väljavahetamine;
- Jooksvad teemad.

TULE KOHALE, SINU ARVAMUS LOEB!

Ringid ja treeningud Neemes

LAULUANSAMBEL BRIIS

Teisipäeviti kell 19.00 Neeme Rahvamajas, juhendaja Aleksander Kaidja

TANTSUGRUPP NEEME NOGIA

Neljapäeviti kell 19.00 Neeme Rahvamajas, juhendaja Merike Kahu

ETLUS- JA SÕNAKUNST

Esmaspäevast neljapäevani koolilastele, Neeme Rahvamajas, juhendaja Maria-Marika Kurvet

BEEBIKOOL

Alustab 1. oktoobrist Neeme Mudilas, juhendaja Sirje Põllu, vajalik registreerimine: sirje@zzz.ee, kuutasu 100.- EEK

SHAPING

Esmaspäeviti 19.15 Neeme Rahvamajas, juhendaja Sirje Põllu, kuutasu 100.- EEK

JOOGA

Kolmapäeviti kell 19.00 Neeme Rahvamajas, juhendaja Valli Pärn, kuutasu 100.- EEK

16 varia

NEEME FLÄSH!

Kui keegi midagi põnevat või naljakat kaameraga tabab ja meile saadab, siis ka premeeritud saab!
Ühel "tuulisel" päeval Neemes... fotode autoriks Liis Leonidov.

▲ Neeme poe ees
◀ Baari kõrval

Reklaam:

Neeme Naiste Rannavalve Seltsi kodulehelt www.nnrs.ee leiad:
- infot järgmiste ürituste kohta;
- värvilised fotogaleriid toimunud üritustest;
- ajalehe Oma Poolsaar vanemad numbrid;
- kokkamiste retseptid ja palju muud.

HALLOWEENI DISCO

Wanas Kala kõrtsis

30. oktoobril kell 21.00

Muusikat mängib dj JAN

Pilet 35.-

Täpsem info: www.wanakala.eu

Järgmine Oma Poolsaar ilmub
2010. aasta detsembris!

Ootame Teie kaastöid hiljemalt 31. novembriks!
Kirjuta meile: omapoolsaar@hotmail.ee

Ihasalu ja Neeme küla ajaleht

Oma Poolsaar

Lasteleht **OPS**

Väljaandja:

Neeme Naiste Rannavalve Selts MTÜ

Kontakt:

omapoolsaar@hotmail.ee

Trükkimine:

Sõnasepp OÜ

Peatoimetaja ja kujundaja:

Terje Lindau-Kuum

mob. 56 676 698

Korrektuur: Kadri Prants

Lastelehe OPS peatoimetaja:

Doris Andrejev